

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Մույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
նչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

765

29
XI

8
1922

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊՐՕ
ԼԵՏԱՐԱԿԱՆ ՅԵ
ՂԱՓՈԽՈՒԹԵԱՆ
ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ

8-192

h-65

ՄՕՄԿՎԱՅԻ ՀԱՅ ԳՐԱ
ԿԱՆ-ԳԵՂԱՐԻԵՍՏԱԿԱՆ
ԽՄԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ԻՆՏԵՐՆԱՑԻՕՆԱԼ
ՄԱՐՍԵԼԻԷԶ
ՎԱՐՇԱՎԵԱՆԿԱ

26.04.2013

765

8-192

h-65

19 MAY 2005

2 NOV 2009

Այ ԻՆՏԵՐՆԱՅԻՐՆԱԼ

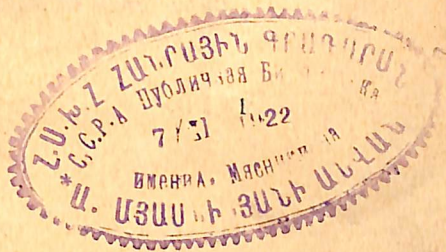
ԳՆՏՆՆԵՐ, սրբի՛ր ճակտիկ առնէ՛լը,
Դու ողջ աշխարհ տարումների,
Նոստ է մեր փոթորիկ մրտրը,
Մահու սպառար դիմներ արի:

Բանտ ո՛ւ շղթա փշուկներ—բազկով սէզ—
Եւ հիւքերից աշխարհը հին,
Մենք մեր, կարմիր օրերն դարձնենք շէկ,
Որ տէր լինենք նոր աշխարհին:

Մշտ է մեր վճռահամ
Եւ վերջին աշիկ մարտ,
Ինտերնացիոնալով
Վերածնւի մեն մարդ:

20-4

1005
22263

Ոչ ոք չի տա մեզ վառ նոր-կեանք, յոյս —
Ոչ ցար, ներումն եւ ոչ աստուած,
Ձեռք կը բերեն ազատութիւն, յոյս —
Մեր բազումներն, օ անկասկած:

Բայց որ ջարդի անարգ այս լուծը
Ու յետ խլենք կեանքի բարիք,
Վառէք բուրան, դարբնէք այգէ այգ,
Քանի երկաթ տա՞ք է ու տաք:

Աշխատանքի յաղթ զաւակներն ենք,
Միջազգային բանակու՞մ սէգ,
Վարի-ցանքի, երկրի մենք տէ՛րն ենք
Պարագիտներն՝ բայց ո՛չ երբէ՛ք

Եւ թէ շանթն կայծակ, որոտ, հուր
Դահիճ ու շուն վո՞մակներին,
Մեզ միշտ արեւն ալէոք է ժպտա քիւր
Անմահ հրովն իր շողերին:

Մ Ա Ր Ս Է Լ Ի Է Զ

Տրածարմնք առ յաւիտ աշխարհից՝ հին,
Թափ տանք մեր ոտքերից նրա փոշին,
Հարսածենք մենք ոսկէ կոտրեցի՞ն սին,
Անարզանք ցարական պալատին:

Մենք կերթանք միշտ տանջող մեր եղբոր մօտ,
Սովալլուկ մասսայի մտ կերթանք,
Որ մէկտեղ նզովենք թշնամուն չար,
Մենք սրան բարձ կտանք դէպ պայքար:

Դէ ե՛լ, գործատր, ոտքի ե՛լ մարտակոչ,
Դէմ՝ ել՝ թշնամուն, անվո՞նք, քաջ.
Թնդա՛ մասսայի վրէժի կոչ.
Առա՛ջ, առաջ, առաջ, առաջ:

վաշխառուն, հալոսաններն, գայլերի պէս,
Լափեցին մեր հալալ աշխատանք.
Յղիացան մեր արիւն—բութներով վէս,
Դեռ կուզեն, որ վերջին հացն էլ տանք:

Սոված կա՛ց, որ հարուստն արքնա մըշտ.
Սոված կա՛ց, որ խաղաւ՝ բիրժային
Ամեն օր նա ծախի նամուսն ու խիղճ
Եւ ծաղրի քրտնաթոր քանտրին:

Բաւ են մեզ դարեւոր վիշտ, արցունք, սով,
Պայքարներ հանրաշխ ու մէկից.
Դընէտրից սկսած մինչ Ճերմակ ծով,
Մինչ Կովկաս՝ վազալի ափունքից:

Տէրութիւն, շնեքին, հարուստիս զարշ,
Եւ անարգ այդ գահերն ոսկեհիւս,
Հարածի՛ր, խորտակի՛ր, ծն առա՛ջ, մարշ,
Որ շողա նոր կեանքի ալշալոյս:

Ե արեւն երկունքից երջանիկ կեանք
Կը սփռէ ճշմարիտ վառ սիրով.
Թւիւ այդ մեզ հասեց սոսկալի թանկ—
Շաղախած մեր ջանէլ արիւնով:

Եւ Նորեկ, ազատման այս դարու հետ
Կը կորչին կեղծիքներն չարածին.
Եւ ազգերն այլացեղ կը ծուլին սեբտ—
Նւիրած աշխատանք—սուրբ գործին:

Վ Ա Ր Շ Ա Վ Ե Ա Ն Կ Ա

Ժանտ քամիներն մեր հանդիպ մոնչում են,
Մուծ, չար ուժերն մեզ տանջում են նորից.
Օրհասական սլաքարի մենք ելանք սէզ —
Մինչ մեր վիճակն անորոշ է, քաղէ՞ք:

Բայց մենք պարզում ենք, անվախ ու հպարտ,
Դրո՞շը կարմիր մարտնչող բանորի,
Դրո՞շը բոլոր ազգերի սլաքարի գոռ,
Ի սէք վսեմ ազատման եւ կեանքի նոր:

Դէպ արիւնոտ մարտ,
Նուրբ ու արդար մալտ,
Օն առա՛ջ, շարք-շարք,
Բանուր հասակաբզ:

Մէկ-մէկ մեռնում են քաղցից բանտրները,
Բա՛ւ է եղբարք, մինչեւ ե՛րբ մենք լոնք.
Մեր գինակից քաջերի վառ աչերը
Կախաղանից չեն սարսի, օ երբէք:

Մեծ սլաքարում չեն կորչի անսպառակ
Փառք ու սլառուի հերոսներն—նահատակ.
Մեր երգերով այդ անուան անոռները
Պէտք է պաշտեն բիւր—միլլիոն սերունդները:

Մենք միշտ ատել ենք տիրան-արքայի թագ,
Մենք շղթաներն մասսայի կը յարգենք.
Մեր արիւնով շաղախած են գահերը—
Արդ թշնամու արիւնով մենք ներկենք:

Վրէ՛ժ անմոռաց՝ դարեւոր թշնամուն գարշ,
Վրէ՛ժ սլաքազիտ բուրժային անաբժան.
Մա՛ն ու սարսափ ցարեւրի՝ գանդից քարշ,
Մօտ է արդէն յաղթութեան պանծալի ժամ:

Թարգմ. Դ. ՀԱՅԿՈՒՆԻ

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0166312

